

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

7. Ventoru[m] dominus est solus Deus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

imperio Dei. Nempe quod multus hominum exercitus facere non potuisset, ista Phalanges locustarum strenua peregrare militia. Operuerunt enim uniuersam superficiem terra. Quamobrem fefinus Pharao, tanquam ad deditiōem, vocauit Moysen & Aaron, duces tanti exercitus atque Primates Imperatoris Dei. Rogate, inquit, Dominum Deum vestrum, ut auferat mortē hanc à me. Hoc velut dedititiū dixit. Nonne magnus & excellens est Imperator, qui vento potest suos hostes diffilare? vento milites aduehere? & tali milite victoriam obtinere? Incredibile nonnullis videtur, militem alicubi cataphractum vento, in aëra, fuisse sublatum. Totos DEVS exercitus, vento, de regione, in regionem, transfert, vt expugnet ventosos.

VI. Quin ipsa quoque maria vento diffilat, vt viam faciat transi-
 turis. Nam, cū extendisset Moyses manum super mare, abstulit illud Dominus, flante vento vehementi & vrente, tota nocte, & vertit in siccum: siue tunc ventus magno impetu incurrens, seu percurrens scissas, per medium aquas extruserit, in vtrumque latus; viamque vndis nudarit, in parietum morem vtrinque, Angelica manu, re-
 tentis, siue virtute vrendi siccandique aquas absumpserit; siue aquis Angelorum ministerio, in vtrumque latus, muri instar, erectis, humidum, limosum & lutulentum fundum siccarit duntaxat. Quem ventum textus Hebraicus Orientalem vocat. Hebræi enim tunc iter, contra orientem faciebant, & contra mare rubrum, quod Ægypto est orientale. Igitur vento factum est, vt mare, sine nauibus, posset transiri; & vento, vbi mare non cedit, naues impelluntur: quæ, vt in omnes partes possent agi, variæ sunt ventorum stationes.

VII. Hæc, & plura eiusmodi ventorum commoda, Theologi, Eugub. lib 7. Philosophi, & cum illis, Eugubinus, enarrant; vt proinde merito illi, inter DEI thesauros enumeretur, qui educens nubes ab extremo
 Philosoph ca. vlt. terra; fulgura in pluuiam fecit: Qui producit ventos de thesauris suis: Psalm. 134. 7. ad quorum motum, & causam rimandam, multi accesserunt, nemo adhuc penitus peruenit. Solus DEVS verus, (non Æolus aliquis, aut Neptunus,) eos habet in potestate; vel inde agnoscendus vi-
 Matth. 8. 26. uere, ac spirare. Sicut, quando Christus surgens imperauit ventis & mari, & facta est tranquillitas magna. Porro homines mirati sunt, dicentes: Qualis est hic, quia venti, & mare obediunt ei? Hoc ventorum

rum

rum dominium ad solum DEVM pertinere, iam tum etiam diuinæ indolis puer agnouerat, B. Aloysius Gonzaga. Siquidem *Iacobum Principem, etiam tum paruulum, è fenestra prospectantem, ventus vehementiori flatu incessabat: cui ille pueriliter indignabundus: HEVS vente, inquit, impero tibi, vt molestiam mihi exhibere desinas. Tum Aloysius, qui proximus astant, opportunitate vsus: Potes, inquit, Domine, homines, dictis obedientes nancisci, in elementa autem solius DEI imperium est, cui & te parere oportet. Rex, vt de omnibus filij rebus solebat, ita de hoc quoque mandato, quod vento dederat, atque de Aloysij apophtegmate certior factus, in loco, & prudenter dictum esse iudicauit. Solius enim DEI in vëtos est potestas, quam sanè luculentam ostendit, teste Sigiberto, Anno 1081. cùm campanile Ecclesie S. Petri Maldemburgensis, in Belgio, (quam, ipso Apostolo sibi reuelante extruxerat, & consecrârat S. Ursmarus Episcopus) vehementi vento flante euulsam, inq̃, terram inuersam, ita in aëre penderet, vt tum sui ipsius, tum vicinorum omnium ruinam minitaretur, populûsque in 6. dierum, totidē,que noctium spatio tractaret, quanam ratione, hinc inde extractis machinis, sursum erigi posset; ecce prid. cal. Ian. circa noctis medium tota Ecclesia intus ac foris luce ignea diuinitus impletur: ipsum verò campanile rotum simul erigitur, suisque in sedibus firmissime, campanis mox sonantibus, reponitur. Hoc imperium in ventos, solus DEVS habet.*

Vel fabulosum igitur, vel Magicum fuit, quod Suidas refert, eum aliquando Etesie ita vehementer flarent, vt fruges sternerent, Empedoclem Agrigentinum, nouo philosophandi genere, iussisse asinos, *animal sine fraude doloq̃, excoriari, & vtres fieri, eosque in promontorijs extendi, vt ventum utique asininum exciperent.* Quo sopito, appellatus fuit *κωλυσαίνεμας*; quasi *prohibitorum ventorum* dicas. Sisti enim, & excitari, si DEVS permittat, etiam dæmonum arte, ventos, non solum vtres Vlyssi, alijsque dati, & nodi sudariolorum vincti, vel soluti, ac ventum in silentia ligantes, vel in maria emittentes, venditi, sed ipsæ etiam diuinæ litteræ docent; in quibus ad Iob dicitur: *ventus vehemens irruit à regione deserti, & concussit quatuor angulos domus, quæ corruens oppressit liberos tuos, & mortui sunt.* Quæ, mali genij suggestione & opere, facta sunt; non tamen antè, quàm DEVS illi diceret; *Ecce vniuersa, quæ habet, in*

G manu

Virgil. Cæparius. De vit. B. Aloysij lib. 1. cap. 7.

Sigib. Anno 1081.

V IFL.

Iob. 1. 19.